

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3301/2019. (XI. 18.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.001/2017/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselőjén (dr. Gaudi-Nagy Tamás) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.001/2017/14. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.777/2016/4-II. számú ítélete, továbbá a Fővárosi Törvényszék 65.P.23.977/2014/37. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel a hivatkozott bírósági ítéletek az indítvány szerint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint 2007 decembere és 2009 áprilisa között több országgyűlési képviselő ingatlana, szórakozóhelyek és egy jegyiroda ellen követtek el támadást, 2007. december 11-én pedig egy televízió csatorna egy korábbi munkatársát bántalmazták ismeretlenek. Az ügyekben a nyomozást a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI), majd a Központi Nyomozó Főügyészség (a továbbiakban: KNYF) folytatta. Az ügyekben először 2009. április 9-én adott ki sajtóközleményt a KNYF, amelyben négy ember őrizetbe vételéről tájékoztatót, akiket többek között terrorcselekmény, emberölés előkészülete, valamint robbanóanyaggal visszaélés és lőszerezéssel visszaélés büntette elkövetésével gyanúsítottak. Ezt követően is folyamatosan tájékoztatta a KNYF a közvéleményt a nyomozás állásáról, így például 2009. május 15-én „Őrizetben a bombagyáros” címmel jelent meg egy főügyészi sajtóközlemény az újabb őrizetbe vételről – ismertetve abban a gyanúsítás okát és körülményeit. 2009. június 4-én pedig „Ügyészségi eljárás a dr. Szilvási György sérelmére elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban” címmel adott ki közleményt az ügyészség.
- [3] Az indítványozót 2009. június 17-én tartóztatták le, és a másnap kelt sajtóközlemény azzal a tartalommal jelent meg, hogy „[a] terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt a Központi Nyomozó Főügyészség előtt folyamatban lévő büntető ügyben a főügyészségünk – a rendőrséggel közreműködve – a tegnapi napon őrizetbe vette [az indítványozó neve]-öt, akit gyanúsítottként hallgatott ki.” A sajtóközlemény szerint az indítványozóval szemben megalapozott gyanú áll fenn, hogy az ő utasítására hajtották végre a politikusok elleni merényleteket, amelyeket a gyanú szerint figyelmeztetésnek szántak, azzal a céllal, hogy az érintett képviselők nemmel szavazzanak egy parlamenti vita során. Emellett több – a fentiekben részletezett – bűncselekmény felbujtójaként gyanúsította meg a KNYF az indítványozót.
- [4] Mindezeket követően 2009. július 14-én is közleményt adott ki a KNYF „Újabb gyanúsítottak a terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban” címmel, amely három újabb személy őrizetbe vételéről, kihallgatásáról és gyanúsításáról tájékoztatót. E közleményben a KNYF ismételt kiemelte, hogy az indítványozót gyanúsítják a képviselők elleni támadások kivitelezésével terhelt csoport létrehozásával. 2009. július 24-én egy sajtótájékoztató keretében videó-felvételt mutatott be az ügyészség, amelyen látható robbantással is az indítványozó szervezetét hozták összefüggésbe. A 2009. augusztus 17-én kelt sajtóközlemény két újabb személy elfogásáról tájékoztatót, megismételve a korábbi gyanúsításokat. Hasonló tartalmú közlemény született 2009. szeptember 3-án, október 15-én – ebben a közleményben arról is tájékoztatót adott a KNYF, hogy az indítványozót több ízben is gyanúsítottként hallgatták ki, és emberölés előkészületével is gyanúsítják –, továbbá november 10-én is. 2010. január 15-én pedig a KNYF arról tájékoztatta a közvéleményt, hogy az indítványozó továbbra is előzetes letartóztatásban marad, és őt további bűncselek-

mények elkövetésével gyanúsítják – ugyanis a gyanú szerint a merényleteket az általa létrehozott mozgalom tagjai hajtották végre.

- [5] 2009. április 6-án az alkotmányjogi panaszban támadott alapügy II. rendű alperese kihallgatásra jelentkezett a NNI-nél, és arról tájékoztatta a nyomozóhatóságot, hogy tudomással rendelkezik egy csoportról, amely a gyanúsítás tárgyává tett cselekményeket elkövette. Információit arra alapozta, hogy ismer egy személyt a csoportból, akivel sokat beszélgetett, és beszélgetéseiket egy idő után a telefonjával is rögzítette. Ezt követően 2010. január 1-jén postai úton egy ismeretlen feladótól üdvözlőlapot kapott „Boldog újévet kívánnak a bebörtönzött politikai foglyok gyermekei” felirattal. Erről az alapügy II. rendű alperese bejelentést tett, mivel azt fenyegetésnek érezte. 2010. február 8-án egy portál a személyes adatait is közölte, mint egy olyan személyét, aki az ügyben a letartóztatottak ellen ténykedik. A fentiek hatására egy sajtószerv felkereste őt, aminek az alapügy II. rendű alperese beszámolt az őt ért fenyegetésekről, és átadta a sajtószervnek a rendelkezésére álló hangfelvételeket. Ezt követően a sajtószerv az egyik műsorában beszámolt a hangfelvételről.
- [6] A fentiek mellett egy másik sajtószerv (a továbbiakban: alperes sajtószerv) is több műsorában foglalkozott az ügygel. Az érintett adásokban többször utaltak az indítványozó ellen folyamatban lévő büntetőeljárásra. Így például elhangzott, hogy „[az indítványozó neve] csoportja merényletet tervezett Gyurcsány Ferenc háza ellen is, és ha a Fidesz kerül kormányra, ellenük is folytatták volna a Molotov-koktélos támadásokat”, továbbá, hogy „az első terv szerint meg akarták verni Lendvai Ildikót, de később a gyilkosság is szóba jött [...] hogyha a későbbiekben sikerült volna fegyvert szerezniük, akkor azt felhasználták volna az akcióban”.
- [7] Az indítványozó a fentieket követően fordult keresettel a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék) annak érdekében, hogy az állapítsa meg, hogy az alperes sajtószerv megsértette a személyhez fűződő jogait, ezen belül a jó hírnevét, mert róla az alperes sajtószerv valótlan tényállításokat tett közzé, illetve a valóságot hamis színben tüntette fel – ezért pedig nem vagyoni kártérítést és egyéb jótételi lehetőségeket kért. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes részben olyan tényeket állított róla, melyek valótlanok, valamint olyan cselekményekkel hozta összefüggésbe, amellyel őt meg sem gyanúsították, emellett egy folyamatban lévő ügyről úgy adott tájékoztatást, hogy abból az ügy állása nem derült ki. Emellett kész tényként közölt olyan eseményeket, amelyek még nem nyertek bizonyítást. Elsősorban azt kifogásolta, hogy az alperes sajtószerv híradásaiban prejudikált közlései negatívak voltak, nem emelték ki, hogy pusztán gyanúról van szó, a II. rendű alperes pedig jogosulatlanul hozta nyilvánosságra a felvételeket.
- [8] Az alperes sajtószerv – hivatkozva a PK. 14. számú állásfoglalásra – kérte a kereset elutasítását, mivel álláspontja szerint adásai megfeleltek a korrekt tájékoztatás követelményének, tekintettel arra, hogy a műsorból egyértelműen kiderült, hogy az ügy még nyomozati szakaszban van. A műsorban elhangzó közléseket pedig nem lehet a szöveggörnyezetéből kiragadva értelmezni.
- [9] A Törvényszék első fokon meghozott döntésében az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a bíróság hangsúlyozta, hogy a PK. 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóközleményt mindig a maga egészében kell vizsgálni, a PK. 14. számú állásfoglalása szerint pedig a kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Ha pedig büntetőeljárásról tudósít, amely végül nem vezet elítélésre, akkor ennek tényéről is köteles beszámolni. A Törvényszék kiemelte, hogy az előtte fekvő ügyben kizárólag arról kellett döntenie, hogy az indítványozó által kifogásolt közlések ténylegesen valótlan tényállítások voltak-e, vagy pedig pusztán egy büntetőügy ismerhető állásáról számoltak be – a bűnösség kérdésében azonban értelemszerűen nem kellett és lehetett döntenie. E körben elsőként azt hangsúlyozta a Törvényszék, hogy a kifogásolt riportok kizárólag a hangfelvételeken elhangzó információkat ismertették, nem hangzottak el olyan közlések, amelyeket nem támasztanak alá. A Törvényszék ítélete szerint a műsorok egymást követő napokon, vagy rövid időintervallumban kerültek adásba, így ezeket együtt kell értékelni. Ez alapján egyértelmű, hogy nem kell minden állítás után a műsorban kiemelni, hogy ez pusztán még csak gyanúsítás. Az elsőfokú ítélet szerint az indítványozónak a csúcspontként való megjelölése is a felvételeken elhangzottak alapján került bemondásra, amelynek végén elhangzik, hogy az ügy még csak nyomozati szakaszban van. A Törvényszék szerint így a teljes szöveggörnyezetre tekintettel egyértelműen kiderül az átlagember számára is, hogy amit hall, lát, az egy nyomozás részlete, és olyan bizonyítékok, amelyeknek a valóságtartalmát az ügyészség még vizsgálja.
- [10] Mindezek alapján a Törvényszék megállapította, hogy az alperes sajtószerv adásai nem valósítottak meg jogsértést, azok az irányadó bírósági gyakorlatnak megfelelően számoltak be a történésekről.
- [11] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéletáblához (a továbbiakban: Ítéletábla), amely ítéletében a Törvényszék ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben az indítványozó főképp a keresetének

indokait ismételte meg, kérte azonban, hogy az Ítélető Tábla az alperes sajtószervet arra is kötelezze, hogy az internetes oldaláról is távolítsa el az összes vele összefüggésben álló hírt. További indokolásként előadta, hogy álláspontja szerint a Törvényszék ítéletében rossz következtetéseket vont le, és elfogadhatatlan módon figyelmen kívül hagyta az ártatlanság vélelmének elvét is. Nem adta indokát véleménye szerint a Törvényszék annak sem, hogy miért fogadta el a hangfelvételt az állítások igazolására.

- [12] Az Ítélető Tábla az indítványozó fellebbezését nem találta alaposnak. Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a per adatokból helyes és okszerű következtetéseket vont le. A Törvényszék ugyanis általánosságában és tételesen is megvizsgálta az indítványozó által kifogásolt közléseket. Az Ítélető Tábla ítéletében kiemelte, hogy a Törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a perben nem volt olyan, az indítványozó által sérelmezett kitétel, amit ne támasztott volna alá a büntetőeljárás peranyaga. A másodfokú bíróság azt is hangsúlyozta, hogy egy büntetőeljárásról való tudósításban a média általában azokat az információkat emeli ki, amelyek a közvélemény érdeklődésére számot tartanak, illetőleg amivel nagyobb nézettség érhető el. Ezzel együtt, ha a PK. 14. számú állásfoglalása szerint jár el, és csak a valóságnak megfelelő tájékoztatást ad, csak a nyomozás során beszerzett bizonyítékokat ismerteti, akkor nem követ el személyiségi jogi jogsértést. A jelen ügyben az Ítélető Tábla szerint az alperes sajtószerv ezen követelménynek megfelelt. Az Ítélető Tábla is kiemelte ítéletében, hogy a citált adásokban elhangzottakból nem következett, hogy azok már lezárt ügyek lennének, sőt egyértelműen kiderült, hogy azok még nyomozati szakaszban vannak.
- [13] 1.3. Az indítványozó az Ítélető Tábla ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely azonban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsősorban a pontosított keresetének való helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával, kirívóan okszerűtlen mérlegelést végeztek, és indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Úgy véli, hogy a kifogásolt közlemények nem jelölték meg pontosan, mi képezi a gyanúsítást, és mi a vád tárgyát, valamint azt sem tartalmazták, hogy a cselekmények nem voltak bizonyíthatóak. A sajtószervet nem illeti meg a „kiragadás joga”, és az ártatlanság vélelmének elvét is figyelembe kell vennie. Elvárható lett volna, hogy bevárja a vádiratot, és csak azt követően tájékoztasson.
- [14] A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a PK. 14. számú állásfoglalását a bírósági gyakorlat már hosszú ideje kiterjesztően értelmezi, e szerint pedig a sajtószerv már a vádirat benyújtása előtti időben is beszámolhat egy nem titkosított büntetőügy aktuális állásáról. Ennek korlátja pusztán annyi, hogy a tájékoztatásnak összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával, meg kell jelölnie annak aktuális szakaszát, és nem sértheti az ártatlanság vélelmét. A Kúria hangsúlyozta azt is, hogy a felülmérlegelés tilalma miatt a bizonyítékokat csak akkor értékelheti újra, ha azok nyilvánvalóan ellentétesek a logika szabályaival. Ilyen azonban jelen ügyben nem történt. Az eljáró bíróságok ugyanis a bírósági gyakorlattal összhangban értelmezték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat. Az indítványozónak továbbra is megmaradt a lehetősége, hogy a büntetőeljárás lezárultával kérje, hogy a sajtó közölje, hogy őt felmentették, vagy épp, hogy miért marasztalták el. A következetes bírói gyakorlat szerint nem kell megvárnia a sajtónak, hogy a vádirat ténylegesen benyújtásra kerüljön. Tekintettel arra, hogy a vita tárgyát képező hanganyag a feljelentéssel esik azonos megítélés alá, így az annak tartalmától függetlenül nem lehet személyiségi jogi per tárgya. A Kúria is kiemelte, hogy az ügy közérdeklődésre számot tartó jellege miatt a sajtónak joga volt az eseményekről való tájékoztatás, és e körben mérlegelhetett, hogy mit tart kiemelkedő fontosságúnak abból. Mindezek alapján a Kúria álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékokat helytállóan mérlegelték, így a felülmérlegelés alkalmazásának nem volt helye.
- [15] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Törvényszék, az Ítélető Tábla és a Kúria döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint az I. cikk (3) bekezdését, továbbá a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését. Álláspontja szerint a bíróságok nem vették figyelembe a hatályos jogszabályi környezetet és ítéletüket kizárólag a PK. 14. számú állásfoglalására alapozták, és azt is egyoldalúan kiterjesztve alkalmazták. Az indítványozó szerint az Alaptörvény által biztosított személyiségi jogának megsértése kapcsán folyó bírósági eljárásokban a bíróságnak a felekre kötelező döntését, ítéletét a törvényekre, törvényi előírásokra alapítva kell meghoznia, és ítélezése során a jogvita eldöntésekor jogszabálynak nem minősülő jogalkalmazói állásfoglalások előírásait legfeljebb iránymutatóként alkalmazhatja.

- [16] Az indítvány szerint az Alaptörvény B) cikkének sérelme abban áll, hogy az eljáró bíróságok döntésüket – véleménye szerint – csak a PK. 14. számú állásfoglalásának kiterjesztett értelmezésére alapozták, és a hatályos jogszabályi környezetet figyelmen kívül hagyták.
- [17] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy véleménye szerint a bíróságok nem indokolták megfelelően ítéleteiket, az általa (mint felperes által) felvetett kérdésekre kiterjedő indokolást egyetlen esetben sem adtak.
- [18] Az indítványozó hivatkozott továbbá a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra is, amely szerint bizonyos körülmények esetén a sajtó mentesülhet a valótlan tényállítás miatti polgári jogi felelősség alól. A bíróságok számára az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatában egy alkotmányossági teszt elvégzését írta elő, és amennyiben a határozat által előírt körülmények maradéktalanul fennállnak, akkor a sajtó még valótlan tényállítások közzététele esetén is mentesül a felelősség alól. Indítványozó szerint azonban az eljáró bíróságok nem alkalmazták a hivatkozott határozatban előírt tesztet, illetve ha az abban foglaltakra figyelemmel is voltak, annak előírásait megsértve hozták meg ítéleteiket, ugyanis az előírt követelmények nem álltak fent maradéktalanul.
- [19] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére is, ezzel összefüggésben azonban nem adott elő semmilyen indokot, illetve érvet.
- [20] Az Alkotmánybíróság főtíkára az indítvány beérkezését követően hiánypótlásra hívta fel az indítványozót, aki kiegészített alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmére is, azzal kapcsolatban azonban kizárólag a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben adott elő érveket.
- [21] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [22] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [23] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz iránti kérelmében a bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény több cikkének a sérelmére alapozta. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [24] 2.2. A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [25] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztett elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt.
- [26] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványát.
- [27] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott többek között az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére is. E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint a testület csak kivételes esetekben, így különösen a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén ismeri el az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét olyan Alaptörvényben biztosított jogként, amelyre alkotmányjogi panasz is alapítható {elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14], többek között megerősítette: 3223/2016. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben azonban az indítványozó nem adott elő érdemi indokolást a fentiek vonatkozásában, így az Alaptörvény B) cikkére jelen ügyben alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [28] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének a sérelmére is, azzal összefüggésben azonban semmilyen indokolást nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes

gyakorlata szerint azonban az indokolás hiánya {lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya.

- [29] 2.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésére is. Ez az alaptörvényi rendelkezés azonban a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot deklarálja. Jelen ügyben azonban nem folyt hatósági eljárás, így az Alkotmánybíróság tartalmában, az alkotmányjogi panaszban szintén hivatkozott Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében bírálta el az indítványt.
- [30] Az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében (és ehhez kapcsolódóan az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában) abban látja a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességét, hogy az eljáró bíróságok nem jelölték meg ítéletük indokolásában, hogy a nyomozati anyag mely pontjai alapján vonták le következtéseiket, illetve abban, hogy véleménye szerint a bíróságok nem a jogszabályok alapján hozták meg a döntésüket, hanem kizárólag a bírósági gyakorlat alapján.
- [31] Ezzel összefüggésben fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette többek között: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}. Emellett megállapítható az is, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszának indokolásában tulajdonképpen a felülvizsgálati kérelmének érveit ismételte meg, és érdemi alkotmányjogi érvelést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében sem adott elő.
- [32] A fentiek mellett az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben alapvető alkotmányossági kérdésnek minősül, hogy a bíróságok alapozhatják-e döntésüket kizárólag a joggyakorlatra a jogszabályi környezet helyett. Jelen ügyben azonban ezen kérdés megválaszolása nem merül fel, ugyanis az eljáró bíróságok mind az alkalmazandó jogszabályok alapján, és az azokból kialakult bírósági gyakorlat alapján hozták meg a döntésüket.
- [33] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/881/2019.

